

Điên Đảo Hắc Bạch Chi Điên Đảo Công Thụ Hoàng Kim Định Luật

Contents

Điên Đảo Hắc Bạch Chi Điên Đảo Công Thụ Hoàng Kim Định Luật	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	9
4. Chương 4	14
5. Chương 5	17

Điên Đảo Hắc Bạch Chi Điên Đảo Công Thụ Hoàng Kim Định Luật

Giới thiệu

Edit: MoonThể loại: hiện đại, đô thị, hài, tiểu bạch mỹ nhược công x lưu manh cường thụHắn họ Bằng tên Giải người t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dien-dao-hac-bach-chi-dien-dao-cong-thu-hoang-kim-dinh-luat>

1. Chương 1

Hắn không phải nữ nhân!

Hắn là nam nhân!

Hắn không thích nữ nhân!!

Hắn thích nam nhân!!

Hắn không thích làm nam nhân!

Hắn chỉ thích bị nam nhân làm...!!!

Hắn không xấu!

Hắn cũng không đẹp!

Cấp bậc dung mạo của hắn thuộc loại ——

Ném tới đồng người bên trong, đảm bảo sẽ không bị ai nhận ra ... Tên gọi tắt: bình thường!

Ưu điểm của hắn chỉ có một —— tuổi còn trẻ!

Đây là một người hắn quen lâu nhất, có thể miễn cưỡng gọi là “Bằng hữu”, sau khi bị hắn dùng súng lục giảm thanh đe dọa suốt ba ngày bốn đêm nghĩ ra đến, cũng là thứ duy nhất có thể bị hắn tiếp thu, thứ duy nhất có thể gọi là “Ưu điểm”...!

Khuyết điểm của hấn nhiều không kể hết!

Tính tình táo bạo!

Cá tính thô lỗ!

Dung mạo xấu xí!

Thấy tiền sáng mắt!

Không có đạo đức!

Không có lòng nhân ái!

Giết người như ma!

Khuyết thiếu văn hóa!

Thấy chết mà không cứu!

Bá đạo ngang ngược!

... ..!!!!

Đây là 10 điều đầu tiên trong N điều của bảng thống kê “Khuyết điểm của hấn”, được biên soạn trong vòng bảy ngày tám đêm bởi máu và nước mắt của một kẻ thù dài gần ba năm của hấn.

Đương nhiên, để thể hiện lòng cảm kích, hấn đã cho người này nhanh chóng đi về miền cực lạc. Cả sự nghiệp to lớn của người này cho đến nay không ai dám kể nhiệm!

Hấn,

26 tuổi,

Họ —— Bàng, tên —— Giải!

Những người khác hay lên gọi là ——

Con cua!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Hấn!

Vừa trẻ vừa đẹp!

Thế nhưng, hấn là một nam nhân!

Hấn!

Tay chân vụng về!

Đáng thương thay, hấn vẫn chính là nam nhân!

Hấn!

Thích nữ nhân!

Đáng tiếc, nam nhân càng thích hấn!

... Hấn, miễn cưỡng sống đến bây giờ, nhưng mỗi ngày đều bị “Tiền” làm khó dễ!

Hấn đã từng muốn đi làm Ngư lang (1). Thế nhưng, tại một nhóm nam nhân nữ nhân vì tranh đoạt hấn mà đập hư N cửa tiệm sau, không câu lạc bộ nào dám giữ lại hấn!

Nếu người có lá gan cho hấn đi rửa chén, hấn có thể hoàn toàn mơ mơ màng màng mà đánh nát mười cái chén của người, cho đến khi người không còn cái chén nào có thể cho hấn làm vỡ! Vậy nên, hấn tìm không được công tác là điều hiển nhiên. Các ông chủ đều hận không thể giết hấn đâu!

Nếu có nữ nhân hoặc nam nhân muốn đem hấn “Kim ốc tàng kiều”(2), tuyệt đối chưa giấu được một ngày đêm đã bị người khác lấy tội danh “Hồ ly tinh ở đâu tới, dám quyến rũ nam (nữ) nhân của ta” mà quăng ra kim ốc...! Thế nên, hấn ngay cả cơ hội vứt bỏ tấm thân xử nam cũng không có. Càng không thể trách mọi người không chịu giúp hấn!

Tóm lại, hấn không có tiền là điều tất nhiên! Vậy nên, số phận lưu lạc đầu đường xó chợ của hấn là không thể tránh khỏi!

Hấn,

Năm nay vừa 19 cái xuân xanh,

Họ —— Bạch, tên —— Thổ,

Hơn nữa, đã định trước là cả đời này không thể làm lưu manh thả đảng thịnh hành thế giới!!!

~~~~~

~Con của... Khụ, không phải! Là Bàn Giải, tao nhả chạy vội qua các ngõ hẻm, bất chấp cơn mưa phùn dai dẳng. Chỉ là tại nửa đêm giết chết một lão già đang bị bệnh liên có thể khiến cho túi tiền nhiều hơn ba mươi vạn. Loại chuyện tốt này mỗi ngày làm vài lần hấn cũng sẽ không ngại nhiều.

Chân đột nhiên đạp phải thứ gì đó, xui xẻo hơn là thứ này hình như là người...! Bàn Giải ngẩng đầu lên không thèm nhìn dưới chân, thầm nghĩ: “Ta không phát hiện. Ta không phát hiện. Không phát hiện! Không phải ta đạp!” Dưới chân len lén dùng sức, Bàn Giải quyết định không phát hiện có người nằm dưới đất. Vậy nên hấn có thể lập tức đi về nhà!

“Cứu mạng...!” Một cánh tay run run bắt lấy cổ chân của Bàn Giải.

Bàn tay lạnh lẽo bao phủ cổ chân Bàn Giải khiến hấn rùng mình một cái. Trời ạ

~~!!! Chỗ đó nhưng là vùng nhạy cảm của hấn a a a a ~~~!!!

Trời mưa, trong con hẻm nhỏ, một thi thể hầu như không có sức sống... lại khiến hấn, đại danh đỉnh đỉnh “Con của”, nổi lên dục vọng...!!!

Xin coi lại pha quay chậm!!

Bàn Giải lấy tay vén vài sợi tóc dính trên trán, dùng tư thế một chân bị nắm chặt chậm rãi ngồi xổm xuống. Nam tử nằm gần chân hấn có vóc người thon dài, tỉ lệ hoàn mỹ, mái tóc đen nhánh bị nước mưa làm ướt, mềm nhẹ dán vào khuôn mặt.

Xin tiếp tục quay chậm hơn nữa!!

Bàn Giải nhẹ nhàng nâng mặt nam nhân lên, sợi tóc từ trên mặt trượt xuống, khuôn mặt nam nhân dần dần hiện ra trước mắt Bàn Giải, người đang ngùn ngụt sát khí, ngay cả từ “Vô cùng hung ác” cũng không đủ để hình dung...!!!

Nhanh chóng bổ sung thêm âm nhạc để nhấn mạnh bầu không khí lúc này!!! (âm nhạc vang lên, âm thanh kinh điển của “Tiếng sét ái tình” vang vọng phía chân trời, khiến người đỉnh tai nhức óc!!!)

Khuôn mặt hoàn mỹ, ngũ quan hoàn mỹ, tuyệt thế mỹ nam

!!!

Tuyệt thế mỹ nam, hoàn mỹ nhưng nghèo túng, lúc này đang nằm giữa đường —— Bạch Thổ, sau khoảng thời gian dài phải đánh vật với đói khổ và lạnh lẽo, cuối cùng cũng có người chịu dừng lại nhìn hấn một cái...!

Bạch Thổ nỗ lực tại trước khi té xỉu phóng xuất ra nụ cười quyến rũ vô cùng xinh đẹp, không ai có thể chống lại! Bất cứ giá nào cũng phải cưa đổ tên này, khiến hấn từ nơi này đem hấn mang đến một gian phòng ấm áp...!

Mỹ nam té xỉu, Bàn Giải cũng nhanh té xỉu!!!

Nụ cười kia thật đẹp, đẹp đến mức khiến hắn thấy một tiểu thiên sứ tròn mũm mĩm, tay nắm cung tên bắn liên tục vào ngực hắn. Cho dù không có văn hóa, hắn cũng biết tên nhóc này tên “Cupid”!

Vì vậy...

Chờ, chờ một chút! Dem hình ảnh quay chậm lại mười lần! Hoa tươi ném ít thôi, không nên lãng phí! Các anh em đang phun nước có thể đem vòi nước đóng! Bàng Giải di chuyển quá nhanh. Coi chừng theo không kịp hắn a a a a a ~~!!!

Bàng Giải nâng lên mỹ nam, đem người ôm vào trong lòng, lộ ra nụ cười tà ác, biến thái đúng kiểu “Con cua”, vừa cười như điên vừa hướng mặt lên trời hô: “Hắn là của ta~! A ~ ha ha ha ha~ A ha ha

~~!!!!”

Xoay người, nhanh chân chạy như bay...

Tổng thời gian sử dụng: 3 phút 24 giây...!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ tỉnh!

Hắn muốn di chuyển, thế nhưng hắn không thể động đây! Nhìn xuống 2 tay, đột nhiên thấy cổ tay quấn quanh vài vòng dây thừng, đầu còn lại của dây vướng vàng buộc tại đầu giường.

Thân thể bóng loáng, không mảnh vải che thân. Hơn nữa đã bị vệ sinh sạch sẽ! Có 2 bàn tay đang nhích tới nhích lui trên người hắn, nửa người dưới lại ở nhịp nhàng phập phồng lên xuống...?!!!

Kỳ quái!!! Bạch Thỏ đối với khoái cảm truyền đến từ nửa người dưới rất là hưởng thụ. Vấn đề là, như thế nào sẽ có loại cảm giác này?!!

Trợn to hai mắt nhìn!!!

... A

~~!!! Bạch Thỏ muốn thét chói tai!!

Một người nam nhân đang ngồi trên người của hắn. Nửa người dưới của nam nhân dán chặt lấy nửa người dưới của hắn! Nam nhân có vẻ như rất hưởng thụ, nhưng nụ cười của nam nhân lại rất tà ác!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải rất vui vẻ! Mỹ nam này quả nhiên không hổ là nam nhân được hắn coi trọng! Mượn dùng từ quảng cáo: hương vị, thật tốt ~!!! Hắc hắc hắc! Bàng Giải rất tích cực, từ lúc đem mỹ nam ôm vào cửa liền bắt đầu khẩn cấp hưởng dụng người ta!

A ~! Tiểu đệ đệ của hắn rất hùng vĩ!

A ~! Sức kéo dài của hắn thật lợi hại!!

A ~! Tiếng rên rỉ của hắn siêu êm tai!!!

Bàng Giải ra sức đưa thân hình, hôn lên đôi môi đang mở lớn của Bạch Thỏ, đối diện cặp mắt sắp trừng đi ra kia, tà tà cười nói: “Bảo bối, người thật sự là rất tuyệt vời! Ha hã!”

Bạch Thỏ rất cục hiểu rõ tình trạng hiện giờ! Tắm thân xử nam bảo tồn mười chín năm lúc này đang bị một nam nhân dung mạo bình thường đoạt đi! Tuy rằng nơi đó bị bao trùm, co rút liên tục khiến hắn siêu cấp thoải mái, chỉ muốn hét to “Sướng, sướng, sướng chết mất...”, thế nhưng Bạch Thỏ còn có chút khí phách, nước mắt lưng tròng, dùng thanh âm thê mỹ thét lên!

“Hiếp —— dâm —— a a a a a a

~~!!!!!!!”

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Chú thích

(1) Có thể tạm coi là Trai bao.

(2) Dùng để chỉ ngôi nhà đẹp, sang trọng bên trong cất giấu giai nhân hoặc người tình.

2. Chương 2

Súng!

Một khẩu súng đen ngòm!

Một khẩu súng lạnh như băng, lấp lóe ánh sáng!

Một khẩu súng lục đã được lắp ống giảm thanh!

Một cánh tay vững vàng giơ súng, hòng súng chĩa ngay giữa trán của Bạch Thỏ.

Cánh tay đó là của Bàn Giải!

Súng, tại trên tay của Bàn Giải!

Bàn Giải đang cười!

Bàn Giải cười rất tà ác!

Bàn Giải là một tên khốn giết người như ma!

Bàn Giải giết chết một người liên đơn giản giống như đánh chết một con thỏ!

Bạch Thỏ rất ngốc!

Bạch Thỏ cũng rất ngu!

Bạch Thỏ không biết thuốc phiện và bột mì có cái gì khác nhau!

Bạch Thỏ không biết là trong Tết Nguyên tiêu thì không nên ăn bánh chưng!

Thế nhưng Bạch Thỏ cũng không phải sống uống phí hơn mười chín năm, ít nhất hắn biết súng là gì! Hơn nữa, giác quan thứ bảy của hắn (chỉ có nữ nhân mới có giác quan thứ sáu đi ~! ^b) nói cho hắn biết đây là súng thật. Nếu như hắn không nghe theo nam nhân đang nằm trên người hắn, khả năng hắn ăn đạn là 200%!

Vậy nên Bạch Thỏ không hề dùng tiếng hét thê mỹ đến tiếp tục tàn phá lỗ tai của mình, hắn quyết định dùng phương pháp khác để cứu tiểu đệ đệ thoát khỏi thiên đường!

“Ô ô ô ô... Ô ô ô ô ô... Ô ô ô ô ô... ... ..!!!” Tác dụng của nước mắt là vạn năng! Nước mắt của mỹ nữ đối với nam nhân mà nói là vô địch! Thế nhưng nước mắt của tuyệt thế mỹ nam Bạch Thỏ có thể giết chết cả trai lẫn gái, tìm khắp thiên hạ cũng không có đối thủ!!!

Đáng tiếc, Bàn Giải ghét nhất tiếng khóc!

Bàn Giải ngồi trên người Bạch Thỏ, trên tay cầm súng!

Bàn Giải cảm thấy đau đầu! Cho dù phía dưới của hắn rất là hưởng thụ khoái cảm truyền đến, nhưng đầu của hắn lại rất đau!

Giống tiếng muỗi vỗ cánh – âm thanh có thể hủy diệt thế giới, giống tiếng bay lượn của châu chấu – khiến cho thần kinh phát cuồng... Bàn Giải không muốn nghe loại âm thanh này, thế nên hắn muốn tự lực cánh sinh, tiêu diệt tiếng khóc đáng ghét kia!!!

Vì vậy...

Súng của Bàn Giải chuyển động...!!!

(A a a a a

~~ mong mọi người thét chói tai một trận để nhấn mạnh bầu không khí khẩn trương trong lúc này! Mong mọi người ngừng thở ba phút, ai còn sống xin mời kể tục nhìn đi xuống... ^^b

Nói trước, đạo diễn kiêm biên kịch ta đây cự tuyệt tiếp thu cà chua trứng thối các loại, nếu mọi người muốn ném đồ thì xin hãy ném các món ăn có thể làm cho đỡ đói như pizza, gà rán, v.v... ^^)

Súng đang chuyển động!

Chuyển động rất chậm!

Kỳ thực cũng không chuyển động bao nhiêu!

Họng súng từ giữa trán của Bạch Thỏ di chuyển tới trong miệng của hắn!

Bạch Thỏ ngừng khóc, trong miệng có một khẩu súng lục đương nhiên là không thể khóc rồi! Hiện tại nếu như ai dám khiến hắn khóc, hắn khẳng định sẽ dùng đôi mắt to ngập nước luôn bị vây ở trạng thái phóng điện mà hung hăng trừng đối phương, giết chết hắn!

Dáng dấp mỹ nam chịu khổ hiện tại của Bạch Thỏ khiến Bàn Giải điên cuồng!

Một người nam tử tuyệt mỹ bị dây thừng cột vào trên giường! Toàn thân bóng loáng không mảnh vải che thân! Mái tóc đen dài xõa tung trên tấm ra trắng noãn! Vẻ mặt khóc không thành tiếng! Cánh môi đỏ mọng, khoe miệng chưa từng hợp lại chảy ra chất lỏng tình dục! Dấu hôn xanh tím trải khắp người hắn càng làm nổi bật da thịt khỏe mạnh, trắng mịn như bánh kem!

Bàn Giải chịu không nổi nữa! Máu mũi hắn hung hăng trào ra như thác nước! Bàn Giải giãy dụa thân thể, cố sức buộc chặt cái động khẩu đang ngậm lấy tiểu đệ đệ của mỹ nam, bức hắn đạt đến cao trào!

Bạch Thỏ chỉ còn khí lực để thở hổn hển! Hắn thở dốc ... Khẩu súng trong miệng đã bị Bàn Giải lấy đi, cái miệng của hắn cuối cùng cũng tự do rồi! Thế nhưng Bạch Thỏ không dám kêu lung tung, càng không dám khóc lớn. Nam nhân kia không biết lúc nào lại lấy súng ra chỉ vào hắn a!

Sướng! Thật sung sướng! Đời này Bạch Thỏ còn không có như thế sung sướng quá! Thảo nào rất nhiều người nói làm tình là chuyện vui nhất trên thế gian! Tuy rằng lần đầu tiên của Bạch Thỏ là bị nam nhân cột vào trên giường ép buộc, thế nhưng bị làm cũng không phải hắn, hắn sung sướng một chút cũng không có gì không hợp lý đi! Vì vậy... Bạch Thỏ kêu cũng đã kêu rồi, khóc cũng đã khóc rồi, hiện tại, hắn muốn cười!

Mỉm cười ngọt ngào! Rất ngọt rất ngọt cái loại này! Ngọt đến mức khiến người nổi da gà!!!

Thế nhưng Bàn Giải rất thích!

Bàn Giải cũng cười! Một tay lau sạch máu mũi, một tay ôm lấy đầu Bạch Thỏ hôn hít liên tục!

“Không tệ ~! Bảo bối! Có thích không?! Chúng ta làm lại lần nữa đi!”

Bàn Giải còn không có làm đủ. Hắn ngậm chặt tiểu huynh đệ còn đang nằm ở trong thân thể, lắc lư qua lại thất lưng rắn chắc.

Bạch Thỏ bắt đầu mất hứng! Ta đã mệt chết đi, người kia thể nào còn chưa thấy đủ a! Ta mệt! Ta muốn nghỉ ngơi!

Bạch Thỏ một khi mất hứng sẽ trở nên nóng nảy. Hắn giật giật thân thể biểu hiện chính mình không vui!

“Ta mệt mỏi quá, khiến ta ngủ chút đi ~!”

Chỉ mong nam nhân này còn có chút thương hương tiếc ngọc, khiến hắn ngủ một giấc!

Bàn Giải cười đến càng hài lòng! Mỹ nam làm nũng với hắn nha! Sấn sóc buồng lỏng cổ tay của Bạch Thỏ, Bàn Giải đem cổ tay bị sợi dây lace hồng đặt ở bên môi hôn một cái!

“Đợi chút nữa chúng ta cùng ngủ, hiện tại lại đến làm một lần.”

Kéo Bạch Thỏ ngồi dậy, Bàn Giải tự giác nằm xuống phía dưới người Bạch Thỏ, mở ra 2 chân.

Bạch Thỏ sợ hãi!!!

Oa

~~!!! Có nam nhân chịu mở ra hai chân vì ta nha! Lòng kiêu hãnh của nam nhân chiếm được sự thỏa mãn chưa từng có! Hắn cuối cùng cũng có thể đùa giỡn một lần uy phong, lấy tư thế hổ đói vỗ mồi, hung hăng đề lên người Bàng Giải.

Oa! Oa!! Oa!!! Bạch Thỏ hài lòng muốn chết! Có thể đem nam nhân áp đảo, đây là vinh quang cực đại a ~!!! (Đổ mồ hôi ~! Cái này là vinh quang kiểu gì a ~! ^^|||||||)

Đem tiểu đệ đệ tràn đầy tinh lực nhắm thẳng tiểu cây hoa cúc của Bàng Giải, Bạch Thỏ dũng mãnh tiến công!

Ta đẩy!

Ta đâm!

Ta chọc!

Ta thọc!

Xoay xoay bên trái!

Đung đưa bên phải!

Bạch Thỏ hạnh phúc đề Bàng Giải ra XXOO! Bàng Giải cũng rất hạnh phúc mà hưởng thụ bị XXOO! Hai con người hạnh phúc hạnh phúc nằm trên giường mà mây mưa thất thường, đại chiến ba trăm hiệp...?!!!

Bàng Giải đã lâu cũng không có làm tình một cách sảng khoái như thế! Trước đây, nam nhân nào bị hắn coi trọng, nếu không phải ghét bỏ dung mạo hắn quá tầm thường mà không chịu cùng hắn làm, thì cũng bị danh tiếng “Con cua” của hắn dọa sợ tè ra quần, không dám cùng hắn làm! Đối với trường hợp đầu, Bàng Giải dùng một viên đạn để cảm tạ “Sự thấu hiểu”. Đối với trường hợp sau, Bàng Giải dùng gậy gộc nói cho hắn biết cái gì là lòng dũng cảm!

Vậy nên, suốt một thời gian dài, Bàng Giải không thể thể nghiệm khoái cảm tình dục! Hắn ngơ ngác nhìn biểu tình mê người của Bạch Thỏ khi hưng phấn, lần đầu đối tượng để nói ra kính ngữ!

A ~~ thượng đế! Cảm tạ người đem người đẹp này đến cho ta! Ta nhất định sẽ cùng hắn đi qua sinh hoạt ngọt ngào, cả ngày giống như trẻ sinh đôi kết hợp, làm những chuyện khiến người vui vẻ!

A ~~ thượng đế! Để cảm tạ ngài đưa hắn đến cho ta, ta quyết định cuối tuần này sẽ không đi giết người! Nhưng mà, tuần sau ta có vụ buôn bán lớn, vì cuộc sống an ổn sau này của ta và hắn, ta phải hoàn thành nhiệm vụ ám sát một cách hoàn hảo!

A ~~ thượng đế! Lần này, ta chân thành cảm tạ ngài...!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Lòng tự trọng của Bạch Thỏ đã được thỏa mãn, thân thể hắn cũng thỏa mãn! Vậy nên, hắn muốn thu bình lại!!!

Ôm bắp đùi của Bàng Giải bắn ra lần thứ hai, Bạch Thỏ rút tiểu đệ đệ đã nhuyễn xuống ra khỏi cúc huyết ướt át của Bàng Giải.

Thật thoải mái! Bạch Thỏ thử phì phò lau mồ hôi trên mặt, nhìn xuống thấy Bàng Giải vẫn còn duy trì tư thế mở lớn hai chân chờ hắn tiếp tục cảm thương ra trận. Bạch Thỏ cười hì hì, sờ sờ cái mông tròn tròn của Bàng Giải, “Người lợi hại thật đó! Ta đều nhanh bị người ép khô nha!”

Bàng Giải còn không có thỏa mãn, hắn vươn hai chân đem Bạch Thỏ kẹp trở về giữa. Nâng lên thất lưng ma sát tiểu đệ đệ của Bạch Thỏ, Bàng Giải bày ra tư thái xinh đẹp trên chọc Bạch Thỏ.

“Hôm nay dừng ở đây đi, ngày mai lại làm...!” Bạch Thỏ rất bất đắc dĩ, chỗ đó đã mệt đến mức không đứng dậy nổi, tiếp tục quyến rũ cũng vô dụng nha! Người ta cũng không có tinh lực nhiều như người!

“Không được! Ta còn muốn! Tiếp tục, tiếp tục!” Bàng Giải nói “ngang như cua”. Ai quan tâm người có mặt hay không, đại gia Bàng Giải ta đây còn không có dã giề, người liền dám nghĩ đến chuyện rút quân! Năm mớ đi!!!

Bàng Giải vẫn là Bàng Giải! Tính cách của con cua là không thể dùng lễ thường để so sánh! Cũng không thể dùng đạo lý để thuyết phục...!

Vậy nên... Bạch Thỏ, người không hiểu lễ thường, cũng không hiểu đạo lý, càng không có văn hóa, không thể làm gì khác hơn là thử tiếp tục thỏa mãn Bàng Giải!!!

Một phút trôi qua...

Hai phút trôi qua...

Mười phút trôi qua...

Nửa tiếng đồng hồ trôi qua...

Bàng Giải nổi giận!!!

“Người xảy ra chuyện gì?!” Bàng Giải rống to! Hắn đang đợi nha! Hắn đã chờ lâu đến mức không nhin được nữa! Nhưng tên mĩ nam trông rất được này không ngờ lại vô dụng đến vậy?!!!

Bàng Giải phẫn nộ!!! Thế nhưng sự phẫn nộ của Bàng Giải rất có đạo lý, cũng rất bình thường!!!

Bạch Thỏ hoảng sợ! Hắn rút cổ lại!!

Toàn thân Bàng Giải tràn ngập sát khí, Bạch Thỏ sợ Bàng Giải lại móc súng ra mà “Bang bang” 2 phát, kết thúc tuổi thanh xuân tốt đẹp của hắn!

Bạch Thỏ đành phải cố gắng dành dụm năng lượng để cho tiểu đệ đệ của hắn tiếp tục đứng lên, thế nhưng tiểu đệ đệ không nghe lời, vẫn mềm rũ nằm úp sấp ở nơi nào...!

Quả nhiên là không thể đứng dậy nha! Bạch Thỏ ủy khuất nhìn Bàng Giải!

Bàng Giải vẫn đang phẫn nộ! Phẫn nộ đến mức gần như phát điên! Khó được có người có thể cho hắn sung sướng như thế, thế nào khả năng tại hắn còn chưa tận hưởng đủ liền rút lui!

Vì vậy...

Haiz! Vì sao có nhiều “Vì vậy” như vậy...

Vì vậy Bàng Giải rút súng! Rút một cách tàn bạo!

Bàng Giải chĩa súng vào tiểu đệ đệ của Bạch Thỏ, “Lập tức đứng lên cho ta!” Bàng Giải không hề nói đạo lý, tàn bạo uy hiếp tiểu đệ đệ ẩn nấp giữa 2 chân của Bạch Thỏ!!!

Đó là một khẩu súng!

Một khẩu súng đen ngòm!

Đó không phải là 1 khẩu súng lục!

Mà là một khẩu súng tiểu liên... hạng nặng!!!

Bạch Thỏ sợ hãi cực kỳ! Vì vậy hắn dùng tất cả sinh mệnh đến nỗ lực. Tiểu đệ đệ tối quý giá của ta! Van cầu người nhanh đứng lên đi!!!

Là nhờ sự uy hiếp của súng tiểu liên hay là nhờ sự nỗ lực của Bạch Thỏ?!!!

Bàng Giải rất cực thấy được tiểu đệ đệ của Bạch Thỏ lung lay đứng lên! Hắn hoan hô một tiếng, nhanh chóng ném súng xuống, đem Bạch Thỏ còn đang thở phào nhẹ nhõm đặt lên trên người, sau đó, nắm tiểu đệ đệ vừa đứng lên cho cú huyệt tà ác đói khát ăn...!

3. Chương 3

Bàng Giải đi ở trên đường phố!

Bàng Giải hài lòng vui vẻ đi trên đường phố!

Bàng Giải bước đi tao nhã trên đường phố!

Bàng Giải rất hài lòng!

Vì sao Bàng Giải lại hài lòng?!

Bởi vì thỏ trắng đi theo phía sau hắn!

Vì sao một con thỏ trắng lại có thể khiến cho Bàng Giải hài lòng?!

Bởi vì con thỏ trắng này không thật sự là thỏ trắng. Con thỏ trắng này là một tuyệt thế mỹ nam tử!

Một người mỹ nam tử liền có thể khiến cho Bàng Giải hài lòng?!

Bởi vì mỹ nam tử là ông xã của Bàng Giải!

~~~~~.

~Bạch Thỏ cũng rất cao hứng!

Bạch Thỏ cười đến xinh đẹp!

Nụ cười của Bạch Thỏ khiến người đi đường mê mẩn!

Bạch Thỏ rất thích Bàng Giải!

Bởi vì Bạch Thỏ không cần tiếp tục lưu lạc ngoài đường nữa!

Bạch Thỏ không cần tiếp tục lưu lạc nữa!

Bởi vì Bạch Thỏ có nhà rồi!

Bạch Thỏ có nhà rồi!

Bởi vì Bạch Thỏ đã kết hôn!

Bạch Thỏ đã có bà xã nha!

Bà xã của Bạch Thỏ gọi Bàng Giải!

Bàng Giải mang theo Bạch Thỏ đi đăng kí kết hôn, sau đó còn mua nhẫn!

Đáng lẽ chỗ đăng ký kết hôn không cho phép bọn họ làm thủ tục!

Chị gái ở chỗ đăng ký kết hôn nói hai người bọn họ đều là nam nên không thể cho làm thủ tục...!

Kết quả...

Bàng Giải nổi giận!

Bàng Giải móc súng ra!

Khẩu súng Bàng Giải móc ra chính là súng ngắn!

Khẩu súng Bàng Giải móc ra có thể một lần đánh chết hai con voi!

Vì vậy...

Giấy kết hôn tại trong vòng 3 giây liền đối phó xong!

Nhân viên ở chỗ đăng ký kết hôn còn vô cùng ân cần mà dâng lên hoa tươi và bánh trái, cùng với những lời chúc phúc có thể hù chết người!!!

Bàng Giải ôm hoa tươi, mang theo bánh trái, miệng không ngừng nhắc đi nhắc lại lời chúc phúc, lắc lắc cánh tay của Bạch Thỏ, lộ ra nụ cười hạnh phúc của cô dâu mới cưới rồi đi chỗ đăng kí kết hôn!

Để hưởng tuần trăng mật, Bàng Giải cùng Bạch Thỏ đi du lịch ở Hawaii. Phong cảnh ở đó rất tốt! Có bãi biển, có hoa quả, có rất nhiều nhiều người nhìn Bạch Thỏ chảy nước miếng khiến lòng hờn ghen của Bàng Giải được thỏa mãn!!!

Bàng Giải phơi nắng nên ngày càng đen, Bạch Thỏ núp dưới ô che nắng thì ngày càng trắng! Bàng Giải vì ăn hoa quả quá nhiều nên bị đau bụng mất 3 ngày, Bạch Thỏ nhờ ăn hoa quả nên ngày càng tươi ngon mọng nước!

Bàng Giải cùng Bạch Thỏ cả ngày ngọt ngào ở cùng một chỗ, không phải là hôn môi thì phải là XXOO! Thế nên phong cảnh chưa kịp tỉ mỉ thưởng thức, chỉ có kỹ xảo làm tình tiến bộ vượt bậc!

Bạch Thỏ mỗi ngày đều cười toe tóe.

Bạch Thỏ yêu đã chết Bàng Giải!

Bởi vì Bàng Giải cũng rất yêu hắn!

Tuy rằng Bàng Giải thích móc súng ra để bức bách tiểu đệ đệ của Bạch Thỏ, thế nhưng Bạch Thỏ vẫn rất yêu rất yêu Bàng Giải!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải hiện tại rất đặc ý!

Tất cả người đi đường đều đang nhìn Bàng Giải!

Thực ra tất cả mọi người đều đang liếc nhìn Bạch Thỏ!

Thế nhưng Bàng Giải vẫn rất đặc ý!

Ông xã được mọi người ái mộ, đó là vinh quang của người vợ!

Bàng Giải kéo tay Bạch Thỏ, cười xán lạn! Bạch Thỏ nhìn Bàng Giải, nụ cười chứa dòng điện có thể mê đảo tất cả mọi người!

Bàng Giải cùng Bạch Thỏ đi trên đường khiến cho phong cảnh nơi này càng thêm tuyệt đẹp!!!

Nguyên bản vốn không dự định để ý tới chuyện xung quanh. Thế nhưng lỡ tai Bàng Giải rất thính, nghe được cũng là bất đắc dĩ!

“Ai nha

~ tên nam nhân xấu xí kia thật không biết xấu hổ! Cư nhiên muốn chiếm lấy cái kia đại mỹ nam...!”

“Đúng vậy, đúng vậy! Thật quá đáng!”

“Quả thực là bông hoa lài cấm cấm bãi phân trâu mà!”

“Nam nhân xấu như vậy làm thế nào còn có mặt mũi đeo bám mỹ nam a...!”

“Thật không biết xấu hổ!”

“XX · % #*!”

“OO*—% # ·!”

Sau đó...

Bàng Giải nổi giận!

Cho dù tướng mạo của hắn bình thường thì cũng không có thể nói hắn xấu xí a!

Vì vấn đề mặt mũi, Bàng Giải muốn chiến đấu!

Bàng Giải vừa nhường mảy, tim của Bạch Thỏ liền nhảy ra ngoài!

Bàng Giải lấy tay sờ thắt lưng, Bạch Thỏ liền lui về phía sau ba mét!!

Bàng Giải cầm lấy súng, Bạch Thỏ liền hướng góc tường núp!!!

Súng bắn liên tục, đường phố nhất thời hỗn loạn, cuồng phong gào thét!

Bàng Giải không hề cố kỵ mà đại khai sát giới, khiến cho trên đường lập tức tràn ngập tiếng thét chói tai!

Oa

~~ ha ha ha ha

~!!!

Bàng Giải cười điên cuồng!

Xem các người ai còn dám khinh thường ta, xem các người ai còn có lá gan nói xấu ta!

Hừ hừ

~~!!!!!!!

Bàng Giải đắc ý!!

Sau khi bắn hết đạn trong súng, Bàng Giải quay đầu lại tìm Bạch Thỏ!

“Thỏ thỏ, chúng ta có thể về nhà rồi!” Theo thói quen hướng góc tường tìm Bạch Thỏ, tìm gần nửa ngày...

Bàng Giải choáng váng....!!!

Thỏ thỏ...

Không thấy!!!

Bàng Giải nổi điên! Hắn cầm cây súng ngắn có thể giết chết 2 con voi chạy tán loạn trên phố. Thấy ai liền bắt lại hỏi “Thỏ thỏ nhà ta ở nơi nào?!!!”

Bàng Giải ôm súng, rất muốn khóc!

Ô oa

!!!! Bàng Giải thực sự khóc!!

“Thỏ thỏ... Thỏ thỏ... Ông xã ơi

~~ người chạy đến góc tường nào rồi

!!!!” Tiếng khóc rung trời, dọa chạy những đám mây bay bay, khiến một bầy quạ đen rơi xuống... ..!!! Thế nhưng Bàng Giải vẫn không tìm được ông xã Thỏ Thỏ của hắn!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ đang ở nơi nào?!!!

Bạch Thỏ bị người bắt cóc!!

Bạch Thỏ đang trốn ở góc tường, vui vẻ chờ Bàng Giải tìm được hắn, thế nhưng không nghĩ tới có người đem hắn ôm lấy rồi bỏ chạy!

Bạch Thỏ nổi giận! Thế nhưng tức giận cũng không có gì dùng! Bọn cướp thật đáng sợ nha!! Bạch Thỏ len lén quan sát bọn cướp.

Oa

~~!!! Cánh tay

~ bị quá, còn đầy lông nữa!

Oa

~~!!! Chân

~ cũng bị, còn ngắn nữa!

Oa

~~!!! Bộ dáng

~ thật hung dữ, còn xấu xí nữa!

Bọn cướp đem Bạch Thỏ bắt cóc đến một căn phòng lớn, bên trong còn có thật nhiều tên cướp tướng mạo xấu xí, khí thế hung ác, vóc người cường tráng, hàm răng vàng vàng...!!!

Tên cướp bắt cóc Bạch Thỏ là tên cầm đầu. Tất cả bọn cướp vừa nhìn thấy Bạch Thỏ liền nước miếng chảy ròng ròng, ánh mắt ngơ ngác...!!

“Oa

~~(nuốt nước miếng) đại ca, người đẹp này đẹp thật nha!!! Tiếc là vóc dáng hơi cao chút. Thế nhưng vẻ đẹp của nàng đúng là không thể soi mói gì được a

~~(nuốt nước miếng)!!!” Tên cướp A, đôi mắt hiện lên 2 trái tim hồng, vừa nuốt nước miếng vừa nói.

“Đúng vậy đúng vậy ~~!!!” Tập thể bọn cướp đồng thanh nói.

“Oa

(nuốt nước miếng), đạica, mỹ nữ này tuyệt thật đó!!! Mặc dù có điểm giống nam nhân nhưng cũng đẹp đến mức khiến ta cả người nóng lên

~~(nuốt nước miếng)!!!” Tên cướp B, nước miếng chảy ròng ròng, lảm bảm nói.

“Đúng vậy đúng vậy ~~!!!” Tập thể bọn cướp lại đồng thanh nói.

Mỹ nữ ~?! Giống nam nhân

~~?!!!

Bạch Thỏ nhăn mày, con mắt híp lại...!!

Ô

~~ oa

~!!!!

Người ta là nam nha

~~!!! Bạch Thỏ khóc lớn! Rất có khí thế của Mạnh Khương Nữ khóc đổ Trường Thành (1)!!!

Lòng tự trọng bị thương!! Tâm linh của Bạch Thỏ cũng bị thương tổn!!

Thế nên, Bạch Thỏ khóc! Bạch Thỏ muốn đòi lại lòng tự trọng và danh dự của bản thân!!!

“Bà xã

~~ bà xã

~ ta muốn bà xã của ta

ô ô ô ô ô ô

~~!!!!!!” Bạch Thỏ rất nhớ Bàn Giải, nếu như có Bàn Giải ở đây, mấy tên khốn này làm sao dám nói bậy.

Tên cầm đầu bước lên phía trước, “Người đẹp, người đẹp! Một người đẹp như người sao có thể đi lấy một nữ nhân, làm đồng tính luyện ái nha! Người hân là tìm một nam nhân đến thương yêu người!!!”

Người đẹp như thế nào lại dễ khóc như vậy a?! Quả nhiên bắt cóc nàng là quyết định chính xác, tên cầm đầu của bọn cướp đã yêu Bạch Thỏ từ cái nhìn đầu tiên, móc ra khăn tay bẩn bẩn, muốn thay Bạch Thỏ chùi nước mắt.

Bạch Thỏ nâng lên đôi mắt to ngập nước, cố sức đem tiếng nói nâng cao lên vài độ.”Các người đều là người mù sao?! Ta là nam! Là một nam nhân đó

~!!!”

Rầm

~~!!!! Tập thể bọn cướp ngã xuống đất!

“Bà xã của ta rất yêu ta! Tuy rằng hấn hơi hung dữ, nhưng đó là đối với người khác; tuy rằng hấn lớn lên bình thường đến mức khiến ta lâu lâu cũng nhận sai người, thế nhưng hấn nói trong hai người thì chỉ cần có một người đẹp là đủ; tuy rằng hấn rất thích móc súng ra hù dọa người khác, thế nhưng công việc của hấn là giết người a, ta không thể cản trở công tác của hấn!” Bạch Thỏ vừa khóc vừa kể lễ chỗ tốt của Bàng Giải, sau đó...!

“Oa

~~!!!! Ta muốn bà xã của ta! Ta muốn Bàng Giải

!!!!!!” Bạch Thỏ lần thứ hai khóc đổ Trường Thành... Khụ, không phải, khóc đổ một đám cướp.

“Người, người đẹp, người đừng khóc mà! Ta tìm không thấy bà xã của người, thế nhưng ta có thể tìm được con cua!” Tên cầm đầu của bọn cướp đau lòng người đẹp, lập tức ra lệnh cho thuộc hạ đi mua cua!

Cho dù đã biết người đẹp là nam, tên cầm đầu của bọn cướp vẫn không nỡ thả Bạch Thỏ! Người đẹp a! Đây chính là người đẹp chân chính a!!! Nam nhân thì thế nào?! Yêu phải nam nhân mỹ lệ như thế không phải là lỗi của ta!

Tên cầm đầu của bọn cướp nhìn Bạch Thỏ xinh đẹp, đặt quyết tâm, bước lên con đường đồng tính luyến ái không lối về...

(làm bậy nha làm bậy nha

~~ Bạch Thỏ người lớn lên xinh đẹp như vậy làm chi a!!! Người xem! Ngay cả một tên cướp cao lớn thô kệch đều vì người mà biến thành 1 tên biến thái, người còn dám nói người không phải kẻ gây tai họa, một tên hại nước hại dân sao

!!!!

Người gốc còn chưa tính, người ngu cũng liền thôi, chẳng lẽ người không thể ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh Bàng Giải? Để làm chi còn muốn gây ngốc bị người bắt cóc, khiến tất cả mọi người bất an, xứng đáng ... Ai nha, ai dám đánh đầu của ta ~~!!!! Tức, ta đi mượn súng của Bàng Giải!)

~.~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Chú thích:

(1) Câu chuyện kể rằng, vào thời Tần Thủy Hoàng, ngay trong đêm tân hôn của Mạnh Khương Nữ với tân lang là một thư sinh Giang Nam tên Phạm Hỷ Lương, chồng Mạnh Khương Nữ bị triều đình bắt đi xây dựng Vạn Lý Trường Thành. Đến mùa Đông, Mạnh Khương Nữ đan áo cho chồng và đã lặn lội tìm chồng để trao áo. Mạnh Khương Nữ đã đi khắp theo chiều dài của Trường Thành, hỏi thăm nhiều người và cuối cùng nhận được hung tin chồng mình bị chết vùi thây dưới Trường Thành. Nàng Mạnh Khương đau buồn khóc lóc thảm thiết 3 ngày 3 đêm, nước hòa lẫn máu. Tiếng khóc của Mạnh Khương vang xa 800 dặm Trường Thành, làm sụp đổ một khúc thành, để lộ xác chết của chồng mình. Nàng an táng cho chồng xong liền nhảy xuống biển tự vẫn.

4. Chương 4

Bạch Thỏ còn đang khóc!

Bạch Thỏ khóc không ngừng!

Thế nhưng Bạch Thỏ đói bụng!

Vậy nên Bạch Thỏ muốn ăn!

Tên cầm đầu của bọn cướp đã quyết tâm từ nay về sau muốn bước trên con đường đồng tính luyện ái không lối về, vậy nên hắn sẽ đối xử tốt với Bạch Thỏ. Bạch Thỏ ồn ào muốn Bàng Giải, hắn liền mua cho Bạch Thỏ mười con cua!

Bạch Thỏ giật mình nhìn con cua, sau đó nhớ tới bà xã Bàng Giải, sau đó Bạch Thỏ càng khóc dữ dội, sau đó Bạch Thỏ bắt đầu ăn cua!

Ăn hai cang của con cua, Bạch Thỏ nhớ tới tư thế oai hùng của Bàng Giải lúc hai tay cầm súng, sau đó Bạch Thỏ lại khóc! Bạch Thỏ nhớ Bàng Giải thích ăn thịt thỏ kho tàu, Bàng Giải nói thịt thỏ kho tàu có vị rất ngon! Vì vậy Bạch Thỏ nói hắn cũng rất thích ăn cua, sau đó Bàng Giải cũng là như thế này chạy đi mua cho hắn mười con cua bự ời là bự, sau đó còn nói sau này chỉ cần Bạch Thỏ tại ăn con cua, sẽ nhớ tới Bàng Giải hắn!

Nước mắt Bạch Thỏ lại tung bay...!

Bạch Thỏ càng ăn cua càng nhớ Bàng Giải! Bạch Thỏ muốn chạy, thế nhưng khi hắn nhìn thấy 1 lũ cướp hung hăng, cường tráng, hắn sợ! Nhưng Bạch Thỏ nhớ Bàng Giải đến mức chịu không nổi... Bạch Thỏ phải nghĩ biện pháp chạy trốn!

Tên cầm đầu của bọn cướp rất đau lòng! Người đẹp chỉ lo ăn mấy con cua hắn mua mà không thèm để ý đến hắn. Người đẹp nhớ bà xã, thế nhưng bọn cướp không muốn người đẹp đi tìm bà xã của hắn, tên cầm đầu của bọn cướp muốn đem người đẹp biến thành đồng tính luyện ái!

“Người đẹp! Sau đó người sống chung với ta có được hay không?!”

“Không tốt! Ta đã có bà xã!”

“Người đẹp! Bà xã người không thể bảo vệ người, vẫn là để ta đến làm đi?!”

“Không được! Tài bắn súng của bà xã nhà ta rất tốt!”

“Người đẹp! Tài bắn súng của bà xã nhà người có tốt đến đâu cũng không thể đánh thắng được nam nhân cường tráng như ta. Người vẫn là đến sống chung với ta đi, được không?!”

” Không được! Bà xã của ta tuy rằng không phải nam nhân cường tráng, nhưng hắn là 1 người nam nhân tốt. Ta muốn sống cùng với hắn!”

“Người đẹp...?! Người nói bà xã người là nam nhân tốt, thế nhưng đáng lẽ bà xã người phải là nữ nhân mới đúng...!”

“Bà xã của ta là nam! Mới không phải là nữ đâu!”

... ..!!!

Tập thể bọn cướp không nói gì, té xỉu!

Tên cầm đầu của bọn cướp tức sùi bọt mép, hóa ra người đẹp vốn là đồng tính luyện ái a a a a a a

~!!! Ta đây này giờ khổ cực là vì ai a a a a a a

~!!!

Tên cầm đầu của bọn cướp không muốn chảy nước bọt, bởi vì ... làm vậy rất mất vệ sinh, cũng không được lịch sự cho lắm! Vậy nên, hắn bắt đầu hộc máu, như vậy mới có thể thể hiện sự tức tối của hắn! Đáng tiếc, Bạch Thỏ lại nhảy đến một bên kêu to: “Ghe tởm! Trâu rừng ở đâu tới, còn nhai lại nữa chứ!”

Tên cầm đầu của bọn cướp lại bị tức điên! Hắn là đang tức học máu nha! Tại sao người đẹp lại coi hắn như con trâu rừng đang ở nhai lại thức ăn

~~!!!!

Tên cầm đầu của bọn cướp cảm thấy uất ức, sau đó gào khóc, tại sao trái tim của người đẹp lại khó chinh phục như vậy?!!! Thời nay làm anh hùng thật đúng là không dễ dàng mà

~~!!!

Tên cầm đầu của bọn cướp tức giận! Hắn mua cua về cho người đẹp, người đẹp ăn cua nghĩ bà xã; hắn vì người đẹp tức học máu, người đẹp lại nói hắn ghê tởm như con trâu rừng đang ở nhai lại! Tên cầm đầu của bọn cướp càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng không cam lòng, Vì vậy, hắn quyết định ——

Ta muốn bá vương ngạnh thượng cung (aka Rape)!

Đã từng có câu danh ngôn nói rất hay! “Làm người tốt không dễ, thế nhưng làm người xấu lại rất dễ dàng!”

Tên cầm đầu của bọn cướp muốn làm người xấu! Tuy rằng hắn vốn không là người tốt! Thế nhưng, lúc này, tên cầm đầu của bọn cướp lại làm một việc cực kì xấu xa, khiến người người phẫn nộ, trời đất không tha —— bá vương ngạnh thượng cung một nam nhân!

Nam nhân là một người đẹp, nhưng người đẹp cho dù đẹp đến mấy vẫn như cũ là một nam nhân! Bá vương ngạnh thượng cung một nam nhân là việc làm vô sỉ, thế nhưng tên cầm đầu của bọn cướp vẫn quyết định làm. Vì có được người đẹp, danh dự cái gì đều là đồ bỏ!

Thật vô sỉ! Thật không biết xấu hổ! Lũ đàn em nhìn ra ý định của đại ca, đều ở trong lòng len lén mắng hắn! Đối một mỹ nam tươi ngon như thế lại có thể sử dụng hành động hạ lưu như vậy, thật sự là mất mặt mà!

Ta không nhận ra hắn, ta không nhận ra hắn...! Tập thể bọn cướp mặc niệm trong lòng!

Đại ca của bọn cướp trưng ra bộ mặt dữ tợn, đi từng bước một tới gần Bạch Thỏ. Bạch Thỏ cho dù có trợn mắt cách mấy cũng nhìn ra được hắn không có ý tốt.

Tạm thời bỏ lại con cua đang ăn dở, Bạch Thỏ ngẩng đầu nhìn tên cầm đầu của bọn cướp, trong hai mắt bắt đầu ngân ngấn nước. Tại tên cầm đầu còn chưa kịp chuẩn bị, Bạch Thỏ liền khóc đến “Hoa rơi nước chảy, ruột gan đứt từng khúc”.

Tên cầm đầu của bọn cướp nhất thời bị đánh rơi bởi!

Không có biện pháp! Người đẹp hay người đẹp! Cho dù khóc thành như vậy cũng vẫn như cũ là người đẹp! Thấy người đẹp khóc thương tâm như vậy mà vẫn còn giữ ý nghĩ xấu xa ... tên cầm đầu của bọn cướp hung hăng tự tát mình 2 cái!

“Người đẹp... Người đẹp! Cầu xin người đừng khóc nữa! Người muốn cái gì ta đều đáp ứng! Chỉ xin người đừng khóc nữa!” Tên cầm đầu cầu xin Bạch Thỏ thu hồi nước mắt, thế nhưng Bạch Thỏ không để ý tới hắn, tiếp tục khóc.

Hết cách, tên cầm đầu đành phải phát động toàn thể bọn cướp cùng nhau khuyên nhủ người đẹp.

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ ra sức khóc, liều mạng khóc! Bạch Thỏ không tin nước mắt vô địch của mình lại thua một lũ cướp nhỏ nhẻ?!!!! Khóc! Ta khóc! Ta khóc không ngừng!!!

Bọn cướp cũng muốn khóc! Khuyên không được người đẹp, bọn họ đều muốn khóc. Tên cướp A thấy Bạch Thỏ đều khóc ướt hơn mười cái khăn tay, tốt bụng đưa cho Bạch Thỏ một ly nước. Sau khi bổ sung nước, Bạch Thỏ lại tiếp tục khóc! Vừa khóc vừa nghĩ, tại sao bọn chúng còn chưa thả hắn đi a?!! Nếu không đi được thì làm sao tìm Bằng Giải! Nói không chừng Bằng Giải đã bắt đầu đi mua vé máy bay ra nước ngoài để tìm hắn rồi!

“Nếu các người không thả ta, chờ bà xã của ta tìm tới, các người chết chắc!” Bạch Thỏ bắt đầu dõ dạc, không thể làm gì khác hơn là đem tên của Bằng Giải đích nói ra.

“Hắc! Bà xã của người đẹp là ai! Nói nghe thử coi!” Tên cầm đầu của bọn cướp rất tự tin, chỉ là bà xã của người đẹp mà thôi, một người so với người đẹp càng thêm nhu nhược thì có gì phải sợ!

“Bàng —— Giải ——!!!” Bạch Thỏ chớp chớp đôi mắt ửng đỏ, đem tên của Bàng Giải chậm chậm nói ra.

“Gi?!” Ta không có nghe rõ!” Tên cầm đầu nghĩ mình nghe lầm, nếu không sao hắn lại có thể nghe được đại danh của cái tên ngang như cua kia từ trong miệng người đẹp?!!!

“Khụ khụ!” Bạch Thỏ háng giọng, cố gắng rống to hơn.”Bà xã của ta là Bàng Giải

~~!!!”

Bọn cướp tập thể hóa đá!

Trời ơi, thần ơi, phật ơi

~~!!! Bắt lộn người rồi a a a a a

~!!!

Tên cầm đầu của bọn cướp muốn xỉu! Hắn muốn tự thôi miên bản thân rằng tất cả chỉ là mơ! Chớp chớp mắt nhìn người đẹp... Ô ô ô ô ô ô

~~ vì sao người đẹp lại là ông xã của tên Bàng Giải kia?!! Ông trời! Thật không công bằng!!!

Bà xã của người đẹp là Bàng Giải...!!!! Tập thể bọn cướp lâm vào trầm tư!

Kỳ thực cũng không nghĩ vấn đề gì quá sâu xa! Bọn họ chỉ nghĩ đến số phận thảm thương của mình khi Bàng Giải biết ông xã của hắn bị bắt cóc!

Bàng Giải đã từng vì mười đồng tiền mà đốt cháy một bang phái!

Bàng Giải đã từng vì một câu nói mà đập nát một cửa hàng!

Bàng Giải đã từng vì một bộ quần áo mà chĩa súng đe dọa người khác mua cho hắn mười bộ...

... ..!!!

Mười đồng tiền kia là do tên cầm đầu của bang phái đó đã quên trả lại cho Bàng Giải!

Câu nói kia là do một người say rượu nói Bàng Giải lớn lên quá tầm thường!

Bộ quần áo kia là do Bàng Giải tự tay làm hư, lại quên mang theo tiền nên không thể mua bộ mới, nhưng hắn không quên mang theo súng...

... ..!!!

Tất cả bọn cướp đều chảy mồ hôi ròng ròng! Trong nháy mắt, mồ hôi của bọn họ còn nhiều hơn nước mắt của Bạch Thỏ!

Tất cả bọn cướp đều nhìn Bạch Thỏ!

Ông xã của Bàng Giải là người đẹp!

Bà xã của người đẹp là Bàng Giải!

Bàng Giải tìm không được ông xã chắc chắn sẽ nổi điên!

Người đẹp nếu nói cho bà xã Bàng Giải của hắn là hắn bị bắt cóc, Bàng Giải chắc chắn cũng sẽ nổi điên!

Thả người đẹp... sẽ chết!

Không thả người đẹp... cũng chết!!

Thả hay không thả người đẹp... đều phải chết!!!

Vậy...

Giết người đẹp...?!!!

Trong mắt bọn cướp bùng lên ngọn lửa mãnh liệt! Sự sinh tồn của bản thân, hay sự sống chết của người đẹp...??!!!

Mọi người tập thể tuyền về trước!

Quả nhiên là hồng nhan bạc mệnh (người đẹp nên mạng mỏng) a ~!

Quả nhiên là thiên đồ hồng nhan (trời ghen tị với người đẹp) a ~!

Quả nhiên là ta chết không bằng hán chết a ~!

Bạch Thỏ hơi sợ!

Bạch Thỏ muốn tự lực cánh sinh!

Bạch Thỏ nhớ tới một câu danh ngôn —— con thỏ nóng nảy cũng sẽ cắn người!

Để bảo vệ hàm răng không bị hô, Bạch Thỏ quyết định không đi cắn người!

Bạch Thỏ không cắn người, hán quyết định —— ta, muốn, lấy——sắc —— dụ ——người!!!

5. Chương 5

Bàng Giải chạy như điên!

Bàng Giải đi như bay!!

Bàng Giải đang phun lửa!

Bàng Giải đang phun ra lửa giận!!

Bàng Giải vừa chạy vừa mang theo lửa giận!

Bàng Giải sắp nổi điên!!!

Tìm không được Bạch Thỏ, Bàng Giải tại trên đường chạy hết vòng này đến vòng khác. Người đi đường đều bắt đầu khâm phục Bàng Giải! Bọn họ không phải khâm phục sự cuồng si của Bàng Giải đối với ông xã; bọn họ khâm phục là Bàng Giải dĩ nhiên có thể chạy lâu như thế mà không thấy mệt ...!!!

Bàng Giải đã phấn nộ đến mức mất đi lý trí!

Bàng Giải tay cầm khẩu súng ngắn, tại phạm vi 10 km chạy tới chạy lui. Phải đi tới đi lui trên đường khiến Bàng Giải cảm thấy rất phiền. Vậy nên, mỗi khi hán muốn đi từ nơi này đến nơi kia, hán liền ném ra 1 quả lựu đạn...

Ầm ầm

~ rầm

~~!!!

Đáng lẽ chính phủ phải cảm ơn Bàng Giải! Bởi vì Bàng Giải thay thành phố gỡ bỏ không ít công trình kiến trúc bất hợp pháp mà không lấy xu nào. Chỉ tiếc, Bàng Giải cũng phá hủy rất nhiều kiến trúc bình thường... Vậy nên, trong khi thị trưởng muốn tặng huân chương “Công dân hạng một” cho Bàng Giải, cục trưởng cục cảnh sát lại đập bàn, đá ghế, vung loạn 2 tay 2 chân, kêu gào thảm thiết!

“Mau đuổi theo

~ giết hán cho ta

~~ Mau bắt con của kia lại

~~ bắn chết hán

~!!!!!!!”

Vì sao cục trưởng cục cảnh sát lại xúc động như thế?!!! Nguyên nhân rất đơn giản!!!

Trong đồng công trình kiến trúc bình thường bị Bàng Giải phá hủy, có 1 khu biệt thự nhỏ của cảnh sát trưởng dùng để nuôi người tình. Sau khi nhà bị hủy, người tình khóc sụt sùi, hướng hắt kẻ lể. Để bảo vệ mặt mũi, cảnh sát trưởng đành phải ra lệnh, bắt tất cả cảnh sát truy đuổi Bàng Giải.

Vì vậy, thực sự chỉ là vì vậy... Bàng Giải bị toàn bộ cảnh sát trong thành phố vây bắt, chặn đường là chuyện rất bình thường!

Bàng Giải phản nộ!!!

Đã tìm không được ông xã Thỏ thỏ, lại còn nhìn thấy 1 đồng kẻ thù không đội trời chung — cảnh sát, tâm tình của Bàng Giải cực kì khó chịu!

So sánh với phía cảnh sát thân mặc giáp, tay cầm tấm chắn và vũ khí hạng nặng, Bàng Giải chỉ mặc 1 bộ quần áo hằng ngày, tay cầm súng ngắn càng phát ra vẻ kiêu ngạo!

Bàng Giải không quan tâm có bao nhiêu cảnh sát vây quanh hắt, tiện tay ném ra 1 quả lựu đạn, phóng người chạy đi nơi khác!

Mặc dù Bàng Giải không muốn để ý tới một đồng cảnh sát thế tới rào rạt như thủy triều, nhưng số lượng nhiều lắm, muốn hoàn toàn bỏ qua là chuyện vô cùng khó khăn. Rơi vào đường cùng, Bàng Giải đành phải nổ súng. Cảnh sát núp sau tấm chắn, kêu gọi Bàng Giải đầu hàng.

“Mời buông vũ khí lập tức đầu hàng

mời buông vũ khí lập tức đầu hàng

~~ mời buông vũ khí lập tức đầu hàng

~ mời buông vũ khí lập tức đầu hàng

~~!!!” N lần~!!!

Bàng Giải liếc mắt khinh thường

! Cho ta xin!!! Các người la không ngắn, đại gia ta nghe đều ngắn!

Đường phố chung quanh đều bị cảnh sát chặn lại, Bàng Giải không còn đường có thể đi, vậy nên Bàng Giải phát điên!

Oa nha nha nha nha nha nha nha nha

!!!!!!!!!!!!!!

Bàng Giải hét ra một tiếng kinh người! Bàng Giải rút cục, cùng lúc, bóp cò, hai khẩu súng ngắn

~~ trong tay...

Đáng tiếc, ý nghĩ trong lúc phát điên của Bàng Giải đã quên một việc! Năm đó, khi Bàng Giải xuất sư, sư phụ của hắt đã từng dặn dò qua, với năng lực của Bàng Giải, tuyệt đối tuyệt đối không thể cùng lúc sử dụng 2 khẩu súng ngắn!

Nguyên nhân vì sao thì Bàng Giải đã quên hỏi, chỉ nhớ rõ sư phụ dùng một ánh mắt thương cảm, muốn nói lại thôi, nói chung là rất kỳ quái, nhìn hắt thật lâu thật lâu thật lâu thật lâu thật lâu thật lâu... Sau cùng chính là chưa nói...

Sau lại, Bàng Giải cũng lười hỏi, đơn giản dùng chân đá bay vị sư phụ đã nuôi dưỡng hắt vài chục năm, mang theo 1 đồng vũ khí, trang bị cấp cao, rời nhà đi làm hoạt động xấu xa – sát thủ.

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải bóp cò!

Sau khi bóp cò, Bàng Giải mới nhớ tới hình như từng có 1 người, tuy rằng có chút ngu ngốc, hay ngăn người, lại lười biếng, nhưng thân thủ cũng không tệ lắm, nấu ăn cũng tạm được, bề ngoài không tính quá

già, thậm chí còn có thể nhìn ra vẻ khô ngô lúc còn trẻ, người đó đúng là sư phụ của hần, từng nói qua có một việc Bàng Giải không thể làm. Đó là việc gì...???!!!

Bàng Giải rất cục nhớ tới!

Bàng Giải rất cục nhớ ra việc sư phụ dặn hần không thể làm là gì!

Bàng Giải rất cục hiểu rõ vì sao sư phụ nói hần không thể cùng lúc sử dụng hai khẩu súng ngắn!

Thế nhưng, đợi Bàng Giải hiểu ra thì đã quá muộn!

Sau khi bóp cò, Bàng Giải mới hiểu ra!!!

Quá muộn... Quá muộn rồi...!!!!

Bàng Giải phần nộ rời đi...

Tập thể cảnh sát mắt chữ A mồm chữ O nhìn Bàng Giải... Bàng Giải rất muốn lần thứ hai cùng lúc sử dụng hai khẩu súng ngắn dạy dỗ đám cảnh sát vừa ngu vừa ngốc này, thế nhưng sau khi nhìn lại trạng huống hiện tại của mình, Bàng Giải đành phải buông tha ý tưởng này.

Bàng Giải bị sao vậy?!

Kỳ thực Bàng Giải cũng không bị làm sao!

Bàng Giải không thiếu cái tay hay gãy cái chân...

Bàng Giải chỉ là hai chân rời khỏi mặt đất, bay về phía bầu trời...

Thực sự thực sự chỉ là bay về phía bầu trời... Mà thôi...!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải không học quá khinh công!

Bàng Giải là một sát thủ thời hiện đại!

Bàng Giải không phải là phi tặc thời cổ đại!

Bàng Giải cũng không phải là bị lựu đạn nổ bay lên trời!

Bàng Giải cũng không phải là hồn lìa khỏi xác bay lên trời!

Bàng Giải cũng không biến thành loài chim có cánh, có thể tự bay lên trời!

Bàng Giải là bị sức giật của 2 khẩu súng ngắn bắn ngược lên trời ...!!!

Bàng Giải không phải cố ý muốn có vóc dáng hơi thấp một chút. Từ lúc hần 16 tuổi đến giờ, chiều cao của hần liền dừng lại ở con số 171 cm. Mười năm qua, cho dù hần có làm cách gì thì cũng không nhích thêm được miềng nào!

Bàng Giải cũng không phải cố ý muốn cân nặng hơi nhẹ một chút. Từ lúc hần 17 tuổi đến giờ, cân nặng của hần liền dừng lại ở con số 50, 5 kg. Chín năm qua, cho dù hần có ăn bao nhiêu thì cũng không tăng thêm được kí lô nào!

Bàng Giải không muốn có thân hình nhẹ như chim yến, nếu không hần đã không bị sức giật của 2 khẩu súng ngắn bắn ngược lên trời...

Bàng Giải bay xẹt qua bầu trời như 1 nghệ sĩ nhào lộn... làm cho vô số cảnh sát nhìn ngây người, chấn kinh một bầy quạ đen... khiến mọi người tập thể thét chói tai!

“Oa

~ah~! Có một con cua bay ngang qua bầu trời

~!!!!!!!!!!!!!!”

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ quyết định lấy sắc dụ người!!!

Bạch Thỏ vẫn chưa nghĩ ra làm sao lấy sắc dụ người!!!

Bạch Thỏ xoay tròn đôi mắt to, nghĩ biện pháp lấy sắc dụ người!!!

Bạch Thỏ vẫn là nghĩ không ra biện pháp!!!

Bạch Thỏ... rất ngốc...!!!

Bạch Thỏ mếu máo chực khóc, thế nhưng Bạch Thỏ muốn bản thân phải kiên cường một chút. Vậy nên hấn không khóc! Bạch Thỏ dùng đôi mắt ngân ngấn nước nhìn một đám cướp đang đứng chắn trước mặt hấn.

Bạch Thỏ muốn thét chói tai, Bạch Thỏ muốn nổi điên, Bạch Thỏ muốn giống như Bàng Giải, dùng chân đá bay lũ cướp đáng sợ, hung hăng, cường tráng! Đáng tiếc, Bạch Thỏ là Bạch Thỏ, cũng không phải Bàng Giải. Bạch Thỏ không thể dùng nước mắt đuổi đi bọn cướp, càng không có khả năng dùng chân đá bay bọn cướp.

Bạch Thỏ rất ngốc! Bạch Thỏ bắt đầu oán trách mẹ của hấn cho hấn 1 khuôn mặt xinh đẹp nhưng lại quên cho hấn 1 cái đầu thông minh.

~~~~~

~Bạch Thỏ mắt mở trừng trừng nhìn bọn cướp mang theo vẻ mặt hung tàn, ánh mắt sáng quắc chậm rãi tới gần chính mình. Bạch Thỏ cảm thấy sợ! Mỗi khi sợ hãi, Bạch Thỏ thường muốn làm 2 chuyện! Chuyện thứ nhất là chạy trốn, thứ hai là cất cao giọng, thét chói tai!

Bạch Thỏ do dự! Rốt cuộc hiện tại ta nên chạy trốn hay là thét chói tai?!!!

Bạch Thỏ quả nhiên vẫn là Bạch Thỏ! Tới khi nào người mới có thể biến thông minh một chút đâu!

Bạch Thỏ không có chỗ để chạy! Chung quanh hấn vây kín lũ cướp hung mãnh. Bọn hấn muốn giết người bịt đầu mối nên không chừa 1 đường lui nào cho Bạch Thỏ.

Sau khi thấy rõ tình hình, Bạch Thỏ không thể làm gì khác hơn là buông tha ý định chạy trốn, lựa chọn thét chói tai. Bạch Thỏ che lỗ tai của mình lại, bắt đầu thét chói tai liên tục như người bị bệnh thần kinh.

Bạch Thỏ thét chói tai... Sau đó tiếp tục thét chói tai... lại tiếp tục thét chói tai... tiếp tục tiếp tục thét chói tai...!!!

Bạch Thỏ thét đến khan cả cổ họng mới dừng lại. Buông hai tay, mở mắt ra, Bạch Thỏ ngây người...!

Thi thể của bọn cướp nằm khắp nơi trên mặt đất... Đã xảy ra chuyện gì...???!!! Bạch Thỏ không rõ!

Bạch Thỏ cẩn thận kiểm tra tỉ mỉ mỗi một thi thể, phát hiện tất cả bọn cướp đều trợn tròn mắt, bên trong còn có 1 vòng xoắn ốc nhìn như nhang muỗi đang chuyển động... Thật kỳ quái

~~!!!!

Bạch Thỏ ngồi xổm xuống trước mặt tên cầm đầu, dùng chân đạp một cái, không nhúc nhích ~! Lại dùng chân đạp thêm cái nữa. Vẫn không nhúc nhích ~! Chết thật rồi

tốt quá ~~!!! Bạch Thỏ hài lòng!

Bạch Thỏ rốt cục phát ra uy lực của thỏ, hung hăng dùng chân chà đạp khuôn mặt vừa tròn vừa dẹt của tên cầm đầu. “Ta đạp ~ ta đạp ~ ta tiếp tục đạp!!!” Bạch Thỏ đang đạp vui vẻ, không ngờ lại đạp tỉnh tên cầm đầu!

Bạch Thỏ liền bị dọa đến thét chói tai! Tên cầm đầu của bọn cướp liền dùng biểu tình vô cùng thống khổ cầu xin Bạch Thỏ. “Người đẹp... Người đẹp... cầu xin người... Chúng ta sắp bị tiếng thét chói tai của người giết chết rồi...!”

Bạch Thỏ mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, trợn tròn đôi mắt to... Hóa ra... Hóa ra... Là tiếng thét chói tai của ta đánh gục tất cả bọn cướp a

!!!!!!

Bạch Thỏ rút cục nhận ra! Bạch Thỏ nhận ra mình có 1 tài năng rất hay! Đó chính là ——

Nước mắt dim không chết người, ta liền dùng tiếng thét chói tai giết chết người!!!!

Dùng tiếng thét chói tai giết chết người...

Dùng tiếng thét chói tai giết chết người...

Dùng tiếng thét chói tai giết chết người...

Âm thanh vang vọng không ngừng...

Tài năng này tuyệt thật đó

~~!!! Bạch Thỏ hài lòng nhảy nhót đi về phía trước!

Bạch Thỏ đạp lên thi thể của bọn cướp, chạy ra ngoài đường! Bạch Thỏ cất cao giọng gọi: “Bà xã

Bàng Giải

~~ ta rất nhớ người

người ở nơi nào

~~!!!!”

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ chạy thoát, tên cầm đầu liền nóng nảy! Hắn hung hăng đạp tỉnh mớ thi thể còn đang nằm trên mặt đất, phần nộ rống to!! “Các người không muốn sống sao

~ mau bắt người đẹp lại ~! Không thì liền chờ con cua kia đến đem toàn bộ chúng ta răng rắc đi

~~!!!”

Tên cầm đầu của bọn cướp dẫn đầu, vén lên đôi chân vừa ngắn vừa thô đuổi theo Bạch Thỏ. Các thi thể nằm rải rác khắp nơi trên mặt đất cũng thu hồi đôi mắt hình nhang muỗi có thể nói là đáng yêu lại, đồng dạng vén lên đôi chân vừa ngắn vừa thô đuổi theo.

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ chạy như điên! Trái tim của Bạch Thỏ bay về phía Bàng Giải...!

Bạch Thỏ vừa chạy trốn vừa kêu tên Bàng Giải. Phía sau hắn là nguyên 1 đám cướp đang đuổi theo sát nút. Bạch Thỏ không để ý tới bọn chúng, phát huy năng lực của thỏ, dễ dàng chạy về phía trước.

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải bay ở trên trời...!

Bàng Giải vừa bay ở trên trời vừa tự hỏi...!

Bàng Giải đang suy nghĩ xem làm thế nào mới có thể đáp xuống mặt đất, mà không phải tiếp tục bị 1 cơn gió chỉ có cấp 6 thổi bay...!

Bàng Giải bay ở trên trời...!

Cảnh sát đuổi theo trên mặt đất...!

Bàng Giải muốn rơi xuống đất...!

Cảnh sát lại nhắm bắn hắn...!

Bàng Giải cầm 2 khẩu súng ngắn, ôm hai chân tiếp tục bay ở trên trời, bên người thỉnh thoảng xẹt qua vài viên đạn, đánh rớt không ít quạ đen đang bay bên cạnh hắn... Bàng Giải thâm than! Cảnh sát quả nhiên là cảnh sát, tài bắn súng quá tệ!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bàng Giải vẫn còn bay ở trên trời!

Bạch Thỏ chạy trốn trên mặt đất!

Bàng Giải bỗng nhiên phát hiện Bạch Thỏ, vui mừng cực kì!

Bạch Thỏ ngẩng đầu nhìn thấy Bàng Giải đang bay trên trời, mừng rỡ vô cùng!

Bọn cướp phát hiện Bàng Giải và cảnh sát, kinh hãi!

Cảnh sát thấy bọn cướp đang điên cuồng đuổi theo Bạch Thỏ, giận dữ!

Bàng Giải nổ súng, nhắm ngay hướng bọn cướp.

Bọn cướp chết hết một mảng lớn, người sống sót tiếp tục chạy về phía Bạch Thỏ.

Trước có cảnh sát, sau có bọn cướp, Bạch Thỏ sốt ruột!!!

Bàng Giải so Bạch Thỏ càng gấp! Đó là Bạch Thỏ xinh đẹp của hần, không thể để cho người khác đụng tới!

Bàng Giải nôn nóng, Bàng Giải nổi giận, Bàng Giải không muốn sống nữa! Bàng Giải liền nổ súng...

Bàng Giải lần thứ hai bóp cò!

Bàng Giải lần thứ hai cùng lúc bóp cò 2 khẩu súng ngắn!!

Bàng Giải lần thứ hai bị sức giật của 2 khẩu súng ngắn bắn bay!!!

Nhưng mà lần này Bàng Giải không phải hướng về phía cảnh sát hay là bọn cướp, Bàng Giải hướng về phía đám mây trắng đang trôi lơ lửng trên bầu trời. Đạn bay về phía chân trời xa thẳm, còn Bàng Giải bay về phía Bạch Thỏ!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bạch Thỏ rất yêu Bàng Giải! Thấy Bàng Giải từ trên trời ngã xuống, Bạch Thỏ rất muốn thể hiện một chút sự săn sóc của người chồng, nhào người tới đỡ Bàng Giải.

Thế nhưng Bạch Thỏ đã quên một việc! Bạch Thỏ đã quên rằng từ nhỏ đến lớn, hần chưa từng nâng quá thứ gì nặng hơn 1 miếng đậu hũ.

Bàng Giải đều không phải là một miếng đậu hũ! Bàng Giải so một miếng đậu hũ còn nặng hơn gấp trăm lần.

Bàng Giải cũng rất yêu Bạch Thỏ, vậy nên hần không muốn dùng cân nặng nhiều hơn gấp trăm lần miếng đậu hũ của mình đi đè Bạch Thỏ, người không nâng nổi 1 miếng đậu hũ!

Đáng tiếc, Bạch Thỏ muốn đỡ Bàng Giải, thế nên hần bị đè rất rất rất rất rất... đau!!!

Bạch Thỏ biết bị một miếng đậu hũ đè sẽ cảm thấy đau, nhưng hần không ngờ bị một trăm khối đậu hũ đè trúng lại đau đến mức này... Bạch Thỏ méo máo chực khóc!

Đau quá

~~!!!

Giơ lên đôi mắt ngập nước, Bạch Thỏ nhìn về phía Bàng Giải!

Thật tốt! Bàng Giải cũng đau đến nhe răng nhếch miệng. Bạch Thỏ liền cảm thấy cân bằng!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Tuy rằng bị té đau điếng, Bàng Giải vẫn cảm thấy rất vui. Bạch Thỏ không có bị cảnh sát và bọn cướp đụng tới, Bàng Giải vì lý do này mà cảm thấy phần chần.

Bàng Giải và Bạch Thỏ cuối cùng cũng gặp lại nhau! Tiểu biệt thắng tân hôn (1), bốn phía xung quanh Bạch Thỏ và Bàng Giải lập tức xuất hiện 1 đồng tim hồng bay phấp phới. Cái ôm của Bạch Thỏ và Bàng Giải đẹp đến mức khiến người phát rồ ... Đáng sợ quá

~~!!!

Hoa tươi

~~ tiếng vỗ tay

~~ thật muốn kết thúc ngay tại đây a

!!!

Còn đây là Bạch Thổ và Bàng Giải, cùng với tác giả, người vẫn khổ cực ném hoa tươi, chỉ đạo vòi phun nước, còn phải hì hục ngồi gõ bàn phím để đáp ứng tiếng lòng của độc giả

!!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Thế nhưng... Thật không biết vì sao có nhiều thế nhưng như vậy... Thế nhưng hay là muốn thế nhưng một chút, bởi vì

bởi vì có người không thể nhìn thấy người khác vui vẻ trong khi bản thân mình đang buồn bực

~ thế giới này rất phức tạp, vậy nên mọi người nhớ thông cảm cho tâm lý vừa biến thái vừa không công bình này nha

!!! Cùng hô to nào

thông cảm muôn năm

!!!!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Bọn cướp nổi điên

~!!!

Cho ta xin ~! Một đám cướp thế mạnh người đông, hung hăng dữ tợn như chúng ta đang đứng lù lù ở đây mà các người có thể làm như không thấy là có chuyện gì...?????

Quá kiêu ngạo!!! Quả thực là quá kiêu ngạo

~~!!!!

Lửa giận của bọn cướp bốc lên ngàn ngút, làm như chỉ chốc lát nữa thôi là có thể lấy lửa đốt cháy cả 1 cánh rừng!

Tuy rằng bọn cướp rất sợ Bàng Giải, nhưng thế không có nghĩa là bọn họ chịu được cảnh Bàng Giải vừa thấy Bạch Thổ liền đem bọn họ quăng qua 1 bên.

Sự phẫn nộ như tăng thêm sức mạnh cho linh hồn tội lỗi và lòng can đảm nhỏ của bọn cướp!

~.~.~.~.~.~.~.~.~.

~Cảnh sát tức lồng lộn

~~!!!

Đáng chết ~! Chúng ta là đại diện cho chính nghĩa, biểu tượng của ánh sáng hòa bình, các người lại dám hoàn toàn quên đi sự tồn tại mãnh liệt của chúng ta...?????

Quá đáng!!! Quả thực là hơi quá đáng

~~!!!!

Mặc dù còn có 1 chút lí trí, cảnh sát không chắc mình có thể giữ được bao lâu. Đường như rất nhanh sẽ phát triển đến tình trạng dùng súng bắn loạn xạ ngẫu nhiên.

Tuy rằng không muốn làm bị thương Bạch Thỏ vô tội, nhưng cảnh sát không đành lòng nhìn Bạch Thỏ chịu khổ, bị Bàng Giải hủy hoại.

Tâm lý âm u của cảnh sát khiến cho hạt giống “Xấu” trong lòng bọn họ bắt đầu nảy nở!

~~~~~

~Bàng Giải và Bạch Thỏ cuối cùng cũng từ một mớ hoa tươi và tim hồng bay phấp phới về tới hiện thực. Ánh mắt lóe sáng của cảnh sát và bọn cướp khiến Bạch Thỏ hoảng sợ, Bàng Giải bùng nổ!

Bàng Giải giận dữ!!!

Bàng Giải muốn cùng Bạch Thỏ thân thiết!

Bàng Giải muốn cùng Bạch Thỏ thân thiết trong một thời gian dài!!

Bàng Giải rất muốn lập tức cùng Bạch Thỏ thân thiết trong một thời gian dài tại một nơi không người!!!

Thế nhưng, trước hết Bàng Giải phải làm tổng vệ sinh!!!

Mục tiêu quét dọn: bọn cướp và cảnh sát.

Bàng Giải giơ lên súng ngắn!

Nhưng súng đã hết đạn...

Bàng Giải đưa tay tìm lựu đạn!!

Đáng tiếc, lựu đạn đã bị Bàng Giải xài hết...

Toàn thân Bàng Giải mồ hôi lạnh chảy ròng ròng!!!

Ngay cả 1 cái ná bắn chim đều không tìm được...

Bàng Giải hóa đá...

Gió xuân nhẹ nhàng thổi qua, cục đá Bàng Giải bắt đầu xuất hiện vết nứt, kém chút nữa là hóa thành bột phấn...

Gió mát cuốn lên một đồng bụi mù trên mặt đất... Bay về nơi xa xăm... thật thê lương...!!!

Bọn cướp đắc ý cười rộ lên!

Bàng Giải người cũng có ngày hôm nay

~!!!

Báo ứng, báo ứng ~!!!!

Cảnh sát hài lòng cười ra tiếng!

Năm nay tiền thưởng tổng kết cuối năm có hi vọng nha

~!!!

Tiền mặt ơi, tiền mặt ơi ~!!!!

Bàng Giải vừa đổ mồ hôi vừa tiếp tục hóa đá!

Bạch Thỏ vừa ngây người vừa tiếp tục nhìn!

Bọn cướp tiếp tục tà ác tiến lại gần!

Cảnh sát tiếp tục âm hiểm vây chung quanh!

... ..!!!

Không còn đường lui...

Có thể kết thúc rồi...

Đều không phải là lỗi của tác giả...
 Đều không phải là lỗi của Bàn Giải...
 Đều không phải là lỗi của bọn cướp...
 Đều không phải là lỗi của cảnh sát...
 Tất cả là tại Bạch Thỏ ngu ngốc đem dây kéo rèm làm dây nịt...
 Đột nhiên!
 Thực sự rất đột nhiên!!
 Một tia chớp từ trên trời giáng xuống!!!
 Đột nhiên, Bàn Giải rống to!
 Tiếng hét của Bàn Giải truyền khắp khu vực nằm trong phạm vi 8 km!
 Bàn Giải rống to! “Ta mặc kệ!!!!!!”
 Mặc kệ...
 Bàn Giải như hiểu ra điều gì...
 Bạch Thỏ khó hiểu...
 Bọn cướp khó hiểu...
 Cảnh sát khó hiểu...
 Bàn Giải lấy tay xé áo, lộ ra lồng ngực trắng nõn và hai điểm màu phấn hồng!
 Quyến rũ a
 ~~ quá kích thích!!!!!!
 Bọn cướp và cảnh sát phun ra 2 hàng máu mũi...
 Bàn Giải vẫn chưa dừng lại...
 Hấn cắn răng một cái, tiếp tục lột quần, lộ ra cái mông xinh đẹp và 2 chân thon dài!!
 Tuyệt vời
 thật sự là quá kích thích!!!!!!
 Bọn cướp và cảnh sát tiếp tục phun ra 2 hàng máu mũi...
 Bàn Giải vẫn còn chưa dừng lại...
 Bàn Giải dậm chân, nắm lấy vật nhỏ nằm giữa 2 chân, sau đó @@@ sau đó lại ### tiếp tục \$\$\$ tiếp tục tiếp tục *****%\$%##\$\$*&#@\$@%^%\$####... ..
 “A... A a ~ a a a a a a a
 ~” Tiếng rên rỉ... ngọt ngào, quyến rũ, khàn khàn, êm ái không có gì có thể hình dung cất lên...
 Người đầu tiên bỏ mình là tên tác giả đang ghé sát vào coi tình hình thực tế...
 Người tiếp theo bỏ mình là một đám nhân viên hậu trường đáng thương đang dựa sát vào tác giả...
 Tiếp theo là, quả nhiên không hổ danh người từng trải – bọn cướp, cùng với đại diện của chính nghĩa và ánh sáng, luôn cùng thể lực tà ác đấu tranh – cảnh sát...
 Bọn cướp – những người đã từng trải qua sóng to gió lớn, và cảnh sát – đại diện của chính nghĩa và ánh sáng, luôn cùng thể lực tà ác đấu tranh cùng nhau ngã vào vũng máu chảy ra từ mũi của họ...
 Không nên trách Bàn Giải độc ác...

Không nên trách Bạch Thỏ quá xinh đẹp...

Có trách thì trách người bị Bàn Giải lột đồ là Bạch Thỏ...

Có trách thì trách Bạch Thỏ quá mức phối hợp Bàn Giải...

~~~~~.

~Bàn Giải ôm lấy Bạch Thỏ chạy như bay!

Bạch Thỏ không mảnh vải che thân bị Bàn Giải ôm đi!!

Bàn Giải người muốn chạy liền chạy...

Để làm chi còn chạy trở về đá cột trụ a...

Bức màn cuối cùng cũng hạ xuống...

Tấm rèm cùng với sân khấu cùng lúc sụp xuống...

Phía trên có tấm rèm, phía dưới có sân khấu!

Tác giả kéo lê một thân máu hòa với mồ hôi, chỉ huy 1 đám nhân viên hậu trường cùng với bọn cướp và cảnh sát bỏ... bỏ... bỏ...

Bò ra sân khấu đổ nát!

Bò ra rạp hát xiêu vẹo!!

Bò ra đường phố không còn bóng dáng của 1 căn nhà nào!!!

Bò ra thế giới có Bàn Giải và Bạch Thỏ!!!!!!

Kết thúc rồi...

Kết thúc...

Sau đó muốn nhớ rõ!

Thấy con cua, phải ăn...

Thấy thỏ trắng, phải bắt...

Đừng nói chuyện với nó...

Đừng thông cảm với nó...

Kết thúc rồi...

Kết thúc...

... ..

F*ck! Vì sao còn chưa kết thúc...

Xét thấy có người nằm ngay đơ, sắp hóa thành xác chết...

Kết thúc...

Kết thúc...

Tiện tay đem thế giới phức tạp này kéo qua...

————— cuối * kết thúc —————

Lời cuối sách: xác chết nào đó nổi giận...

Tại sao vở diễn này viết hoài không xong????????!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Vở diễn này ra đời lúc tác giả đang ở trạng thái mơ màng, đặc biệt là chương cuối này, tác giả không ngừng phát điên...

Không nên nhìn quá chăm chú ...

Không nên suy nghĩ quá cẩn thận...

Đừng tới chém ta...

Không nên cho thở trắng ăn...

Không nên ăn con cua...

Vừa... vừa va trúng cửa... đầu óc mơ hồ...

Đường xuống âm phủ chỉ có mình ta đi ...

Không ai thể thân...

Khóc...

~.~.~.~.~.~.END.~.~.~.~.~.

~Chú thích

(1) Tiểu biệt thắng tân hôn: chỉ việc xa cách một thời gian ngắn sẽ mang lại cảm xúc “mạnh” hơn cả lúc mới cưới

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dien-dao-hac-bach-chi-dien-dao-cong-thu-hoang-kim-dinh-luat>